LA TRÍADA FONAMENTAL: FE, ESPERANÇA I CARITAT

per CONXA ADELL I CARDELLACH

Segons el diccionari, tríada vol dir «grup de tres entitats, conceptes, noms, etcètera, sempre que tinguin entre ells alguna relació que permeti de passar de l'un a l'altre, talment que cadascun suposi o inclogui els altres dos».

És una definició que es pot aplicar molt bé a les tres virtuts teologals, que surten avui a la carta als Tessalonicencs, quan diu: la fe treballa, la caritat no es cansa i l'esperança aguanta. No podem dir quina és la primera o quina és el motor o quina és la principal. Podríem fer una comparació amb la tríada de la Trinitat: Déu Pare com a mirall de la fe, Déu Fill com a mirall de la caritat i Déu Esperit Sant com a mirall de l'esperança.

Als cristians se'ns demana una altra tríada que interactua en ella mateixa: oració, dejuni, almoina. Fent una altra comparació, podríem relacionar oració amb fe, dejuni amb esperança i almoina amb caritat. En un llenguatge més actual, pregària, austeritat i compartir.

Els elements d'aquestes diverses tríades s'alimenten els uns als altres, s'inclouen, s'ajuden, sense perdre cadascun la seva personalitat.

Quina diferència amb la malícia dels fariseus, quan paren la trampa a Jesús amb la pregunta de si és lícit o no de pagar el tribut al Cèsar! És una pregunta dualista, o una cosa o l'altra on les dues possibles respostes s'exclouen, o ha de guanyar el Cèsar o ha de guanyar Déu.

La saviesa de la resposta de Jesús ens sorprèn fins i tot a nosaltres. Envegem de Jesús aquesta capacitat de ser just en el seu criteri expressant-lo clar i net, gairebé com una catequesi sense pretendre una superioritat.

Des d'aquí, prenen un altre to les paraules de la primera lectura: «et crido pel teu nom, et dono un títol honrós, tot i que no em coneixes. Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu».

No som nosaltres els qui hem d'escollir entre el Cèsar i Déu, perquè ell ja ens ha escollit amb el nostre propi nom.

I continua dient: «Sense que em coneguessis t'he fet prendre les armes». Quines armes? Les teves, els recursos que ja tens i no et coneixes. Amb quina finalitat? Perquè avui, dia del Domund, el dia mundial de les missions, tu també siguis missioner i amb la teva paraula i la teva vida puguis mostrar que no hi ha ningú fora de Déu.

Que Déu ens ajudi a discernir allò que correspon a Déu i allò que correspon al Cèsar, sobretot per a no enganyar-nos a nosaltres mateixos.